

بررسی و تعیین مناسبترین اندازه پیاز و فاصله بوته در دو فصل بهار و پاییز جهت تولید بذر پیاز قرمز آذرشهر
رحیمه نوری مقدم و ویکتوریا عسکری
موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

تولید بذر بسیاری از گیاهان زراعی در همان مناطق کاشت اقتصادی آنها صورت میگیرد و قتی که در منطقه مصرف می توان به اندازه کافی بذر با کیفیت بالا تولید کرد بهتر است این کار را انجام داد. سطح زیر کشت پیاز در ایران بالغ بر ۴۰ هزار هکتار و متوسط مصرف بذر 11 Kg/ha می باشد. تولید بذر پیازهای روز بلند و روز متوسط و اخیراً پیازهای روز کوتاه نیز توسط کشاورزان صورت میگیرد. جهت بالا بردن عملکرد کمی و کیفی مطلوب عوامل موثر در این رابطه مورد بررسی قرار گرفت تا با پایین آوردن هزینه تولید موجبات صادرات بذر را فراهم ساخت.

این بررسی در یک آزمایش استریپ پلات در قالب بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار در دو آزمایش جداگانه در دو فصل پاییز و بهار از پائیز ۷۴ لغایت ۷۶ در کرج انجام گردید. فاکتورهای مورد مطالعه شامل اندازه پیاز در ۴ سطح $>7, 5/5, 4/5, 3/5$ سانتی متر در ستون افقی و فاصله بوته در روی ردیف در چهار سطح $10, 15, 20, 25$ سانتی متر در ستون عمودی قرار گرفت. پس از برداشت محصول هر کرت توزین و با توجه به تجزیه واریانس عملکرد و وزن هزار دانه و قوه نامیه مقایسه میانگین تیمارها به روش دانکن انجام شد. در مقایسه دو فصل کشت پائیز و بهار کشت پیازهای مادری در پائیز توصیه می گردد و اندازه پیاز با قطر $5/5-7$ سانتی متر با توجه به عملکرد کمی و کیفی مطلوب و صرفه اقتصادی جهت کشت از سایر تیمارها برتر بوده و فاصله بوته ۱۵ سانتی متر در روی ردیف با در نظر گرفتن عملکرد کل و عملکرد تک بوته با تراکم $10-11$ بوته در متر مربع $(62/5 \times 15)$ نسبت به سایر سطوح برتر بوده است.